

DHAHAN PRIZE ANNOUNCES 2020 WINNERS FOR BEST PUNJABI FICTION

International Punjabi Literature Prize Bridges Borders

Vancouver, BC (October 6, 2020) – The Dhahan Prize for Punjabi Literature proudly announces the 2020 winners awarded for excellence in literature. The Dhahan Prize promotes Punjabi literature on a global scale by awarding \$25,000 annually to the best book of fiction published in either Gurmukhi or Shahmukhi scripts, along with two additional finalist prizes of \$10,000 CDN.

2020 Winners and Finalists of the Dhahan Prize in Punjabi Literature are:

- Winner ~ \$25,000: Zanani Paud (Female Flower), short stories by Kesra Ram (Sirsa, Haryana, India)
- Finalist ~ \$10,000: Shahmukhi Script

 Panni Di Kandh (Wall of Water), short stories by Zubair Ahmad (Lahore, Punjab, Pakistan)
- Finalist ~ \$10,000: Gurmukhi script

 *Aadam Grehan (Humanity's Eclipse), Novel by Harkirat Kaur Chahal, Chilliwack, BC, Canada)

"These Dhahan Prize winning books touch upon the themes of memory, loss, pain, trauma from abuse and violence, and the long journey of hope and healing. Dhahan Prize is thrilled to be making history in awarding for the first time a female author Ms. Harkirat Kaur Chahal for her ground-breaking novel Aadham Grehan," says Barj S. Dhahan. "This novel is a gripping account of human longing for intimacy, belonging and acceptance by those who are marginalized and oppressed due to their ambiguous gender identification."

The Dhahan Prize is the largest literary award in South Asia's indigenous languages celebrating the rich history of the Punjabi literature. The Prize aims to inspire the creation of Punjabi literature across borders, bridging Punjabi communities around the world, and promoting Punjabi literature on a global scale. The awards garner critical acclaim and significant exposure for aspiring and established writers, setting the stage for its select winners to reach broader multilingual audiences.

The Dhahan Prize was established in Vancouver, British Columbia, where Punjabi people, language, and culture have a rich history. Punjabi is now the 3rd most spoken language in Canada and is a strong thread in the multicultural fabric of the nation. The prize has been established by the Canada India Education Society in partnership with the Department of Asian Studies in the Faculty of Arts at University of British Columbia, and is funded by Barj and Rita Dhahan, and family and friends.

Due to the Covid-19 closure of schools in British Columbia in late March, the Dhahan Youth Award creative writing contest for 2020 was cancelled. However, Coast Capital Savings Credit Union as presenting sponsor for the Dhahan Youth Award together with the Dhahan Prize in partnership with BC secondary schools will be holding the contest in 2021 for British Columbia's grade 11 & 12 high school students for their short stories written in Punjabi and English.

###

Media Contact:

Barj Dhahan

Phone: 604-328-6322 barj@dhahanprize.com

2020 Dhahan Prize Winner & Finalists

Winner: Zanani Paud (Female Flower), a collection of short stories
Kesra Ram, Talwara Khurd, Sirsa,
Haryana, India

Navyug Publishers

In Zanani Paud ('Female Flower'), Kesra Ram, an award winning and influential story writer, uses brilliant satire to expose, contrast, and criticize the beliefs and behaviors of people living in Haryana's complex and rapidly changing economic, political, and social reality. He deftly tackles the controversial subject of

gender selection and preference for boys, and the varying degrees of conscious decision making by the characters involved. He demolishes the myth that only the poor abort female fetuses.

Zanani Paud, the title story, is a metaphor of the female plant or flower. It highlights the female genitalia as the focus of the enormous pressure for procreation being exerted on women in still a largely paternalistic society. Family prosperity and material profit are shown as twin desires of men and women as a character quips, "people want 'heifers' (female calves) from buffaloes, but baby boys from women". Sweetie and Preeti are two friends struggling to cope with their common situation as wives expected to birth boys. Sweetie, suffering from the pain of aborting numerous girl fetuses, secretly gets herself sterilized. In contrast Preeti is unable to conceive. She is troubled by a deepening sadness of not becoming a mother and begins to fear her husband's family. Her nights are spent tossing and turning with recurring dreams of snakes. But when she finally becomes a mother her sense of self worth is boosted increasing her confidence and her status in the family. In her sleep she begins to dream of lions and wolves.

The title of a story *Beti Ka Baap* (Father of a Girl), is both a belittling and taunting expression in the local vernacular for a man with only a daughter. Two couples are contrasted in their attitudes towards centuries old traditions. Dr. Amit wants his wife, Professor Manju, a college lecturer, to bear him a son. But Dr. Ranbir Malik is happy distributing sweets even on the birth of his third daughter. Other stories deal with contemporary crises, social ills, lack of water and sanitation in communities and the shocking exploitation of the slum dwellers by local shopkeepers.

Kesra Ram holds an MA degree in Hindi from Punjab University and degrees in journalism and mass communication from Rajasthan University. To date five books of short stories have been published: Ram Kishan Banaam State Hazir Ho (2004), Pulsiya Kiyon Marda Hai (2006), Bulbulyan Di Kaasht (2012), Thanks a Lot Puttra (2016), and Zanani Paud (2019). Ram has also translated twelve books from Hindi-Punjabi-Rajasthani. His book Ram Kishan Banaam State Hazir Ho has been translated into Gujarati language. Each of Ram's first four short story collections was awarded the best book of the year award by Haryana Punjabi Sahit Academy. He has received other awards such as Rozana Nawan Zamana, Bibi Sawarn Kaur Zadgari, Kartar Singh Nakai and Principal Sujan Singh Kahani. Reflecting on his writing he says, "...By creating realistically styled stories, I try to present my contemporary political, social, and economic truths."

ਜੇਤੂ *ਜਨਾਨੀ ਪੌਦ*, ਕੇਸਰਾ ਰਾਮ, ਤਲਵਾੜਾ ਖ਼ੁਰਦ, ਸਰਸਾ, ਹਰਿਆਣਾ, ਭਾਰਤ ਨਵਯਗ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼

ਜਨਾਨੀ ਪੌਦ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ, ਇਕ ਇਨਾਮ ਜੇਤੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਹਾਣੀਕਾਰ, ਕੇਸਰਾ ਰਾਮ ਹਰਿਆਣੇ ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੀ ਆਰਥਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼, ਤੁਲਨਾ ਅਤੇ ਅਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਅੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੁੰਡਿਆਂ ਲਈ ਲਿੰਗ ਚੋਣ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੇਤੰਨ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਪ੍ਰਤੀ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪੱਧਰਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਮਿਥਿਆ ਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਗਰੀਬ ਔਰਤਾਂ ਹੀ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣਾਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਿਰਲੇਖ ਕਹਾਣੀ ਜਨਾਨੀ ਪੌਦ ਦਾ ਅਲੰਕਾਰ ਔਰਤ ਦੀ ਜ਼ਰਖੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਇਕ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਿੱਤਰਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਔਲਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਦਬਾਅ ਸਿਰਫ ਔਰਤ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਵਾਰਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਖ਼ੁਦਗ਼ਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਸੋਚ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, "ਲੋਕ ਮੱਝਾਂ ਤੋਂ ਭਾਲਦੇ ਨੇ ਕੱਟੀਆਂ ਤੇ ਤੀਵੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁੰਡੇ"। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਹੇਲੀਆਂ ਸਵੀਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਤੋਂ ਪਤਨੀਆਂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਵੀਟੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਗਰਭਪਾਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਸਬੰਦੀ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰੀਤੀ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਂ ਨਾ ਬਣਨ ਕਰ ਕੇ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਹੈ। ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਸਲਵੱਟੇ ਮਾਰਦੀ ਹੈ। ਮਾਂ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਤਬਾ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਸ਼ੇਰਾਂ ਅਤੇ ਬਘਿਆੜਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਕਹਾਣੀ *ਬੇਟੀ ਕਾ ਬਾਪ* ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਦਾ ਪਿਉ ਹੋਣਾ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਾਲ਼ ਖਾਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦੋ ਜੋੜਿਆਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਡਾ: ਅਮਿਤ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮੰਜੂ, ਤੋਂ ਪੁੱਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਡਾ: ਰਣਬੀਰ ਮਲਿਕ ਆਪਣੀ ਤੀਜੀ ਧੀ ਦੇ ਜਨਮ 'ਤੇ ਵੀ ਮਠਿਆਈ ਵੰਡਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਕੇਸਰਾ ਰਾਮ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸੰਕਟਾਂ, ਸਮਾਜਕ ਬੁਰਾਈਆਂ, ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸਵੱਛਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਝੁੱਗੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਯਥਾਰਥ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕੇਸਰਾ ਰਾਮ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਏ. ਅਤੇ ਜਰਨਲਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਮੈਸ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸ ਦੇ ਪੰਜ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ: *ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ* (2004), *ਪੁਲਸੀਆ ਕਿਉਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ* (2006), *ਬੁਲਬੁਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ* (2012), *ਥੈਂਕਸ ਏ ਲੌਟ ਪੁੱਤਰਾ* (2016) ਅਤੇ *ਜ਼ਨਾਨੀ ਪੌਦ* (2019)। ਉਸ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਿੰਦੀ-ਪੰਜਾਬੀ-ਰਾਜਸਥਾਨੀ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। *ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ* ਗੁਜਰਾਤੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਵਲੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀਨ ਕਿਤਾਬ ਵਜੋਂ ਇਨਾਮ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ, ਬੀਬੀ ਸਵਰਨ ਕੌਰ ਯਾਦਗਾਰੀ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨਕਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਕਹਾਣੀ ਇਨਾਮ ਇਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪੈ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਿਆਂ ਕੇਸਰਾ ਰਾਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "...ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਿਰਜਦਿਆਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਮਕਾਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸੱਚ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

جيتو: زناني پود، كيسرا رام، تلوارًا خورد، سرسا، ببريانه، بهارت

نوىگ يېلىشرز

زنانی پود کہانی سنگریہہ وچ، اک انعام جیتو اتے پربھاوشالی کہانی کار، کیسرا رام ہریانے دی گنجھل دار اتے تیزی نال بدل رہی آرتھک، راجنیتک اتے سماجک حقیقت وچ رہن والے لوکاں دے وشواساں اتے ووہاراں دا پردافاش، تلنا اتے الوچنا کرن لئی شاندار وینگ دی ورتوں کردا ہے۔ اوہ منڈیاں لئی لنگ چون اتے ترجیح دے ووادپورن وشے اتے اس وچ شامل پاتراں دوارا چیتن فیصلے لین پرتی وکھو وکھریاں پدھراں نوں بڑی چترائی نال نجٹھدا ہے۔ اوہ اس متھیا نوں توڑدا ہے که صرف غریب عورتاں ہی مادہ بھروناں دا گربھ پات کوواؤندیاں ہن۔

سرلیکھ کہانی " زنانی پود" دا النکار عورت دی زرخیزی نال جوڑیا گیا ہے کیونکہ اجے وی اک وڈے پدھر نے پتروادی سماج وچ اولاد پراپتی دا دباء صرف عورت نے ہی ہوندا ہے۔ لیکھک نے وارث پراپت کرن دی اچھا نوں منکھ دی خدغرضی انے منافعے دی سوچ نال اس طرحاں جوڑیا ہے، "لوک مجھاں توں بھالدے نے کٹیاں نے تیویاں توں منڈے"۔ اس کہانی وچ دو سہیلیاں سویٹی انے پریتی توں پتنیاں ہون دے ناطے منڈیاں نوں جنم دین دی امید رکھی جاندی ہے۔ سویٹی وار وار گربھ پات توں بچن لئی نس بندی کروا لیندی ہے۔ اس دے الٹ پریتی گربھ دھارن کرن دے ایوگ ہے۔ اوہ ماں نه بنن کر کے اداسی وچ اپنے پتی پریوار توں ڈردی ہے۔ راتاں نوں لگاتار سپاں دے سپنیاں وچ اُسل و نے ماردی ہے۔ ماں بنن توں بعد اُس دا آتم وشواس آتے پریوار وچ رتبه ودھدا ہے۔ ہن اوہ شیراں آتے بگاتار سپاں دے سپنیاں وچ اُسل و نے ماردی ہے۔ ماں بنن توں بعد اُس دا آتم وشواس آتے پریوار وچ رتبه ودھدا ہے۔ ہن اوہ شیراں آتے بگیاڑاں دے سپنے لیندی ہے۔

کہانی" بیٹی کا باپ " وچ دھیاں دا پیو ہونا ستھانک بھاشا وچ گالھاں کھان دے برابر ہے۔ صدیاں پرانیاں پرمپراواں پرتی دو جوڑیاں دے رویئے دی تلنا کیتی گئی ہے۔ ڈاکٹر: امیت اپنی پتنی، پروفیسر منجو، توں پتّ چاہندا ہے پر ڈاکٹر: رنبیر ملک اپنی تیجی دھی دے جنم ق دی مٹھیائی ونڈدا ہے۔ ہور کہانیاں وچ کیسرا رام نے سمکالی سنکٹاں، سماجک برائیاں، بھائی چاریاں وچ پانی اتے سوچھتا دی گھاٹ آتے ستھانک دکانداراں ولوں جھگیاں والیاں دے شوشن دے یتھارتھ نوں پیش کیتا ہے۔

کیسرا رام نے پنجابی یونیورسٹی توں ہندی وچ ایم.اے. اتے جرنلزم اتے ماس کمیونیکیشن وچ راجستھان یونیورسٹی توں ڈگریاں پراپت کیتیاں۔ اُس دے پنج کہانی سنگریہہ پرکاشت ہو چکے ہن: "رام کشن بنام سٹیٹ حاضر ہو (2004), پلسیا کیوں ماردا ہے (2006), بلسیا کیوں ماردا ہے (2016) ان زنانی پود" (2019) اُس نے باراں دے قریب کتاباں ہندی - پنجابی - بلبلیاں دی کاشت (2012), تھینکس اے لوٹ پترا (2016) اتے زنانی پود" (2019) اُس نے باراں دے قریب کتاباں ہندی - پنجابی سنگرہاں رام کشن بنام سٹیٹ حاضر ہو "گجراتی بھاشا وچ انوواد ہو چکی ہے۔ پہلے چار کہانی سنگرہاں

وچوں ہر اک نوں ہریانہ پنجابی ساہت اکادمی ولوں ہر سال دی بہترین کتاب وجوں انعام نال سنمانیا گیا ہے۔ اس توں علاوہ روزانه نواں زمانه، بی بی سورن کور یادگاری، کرتار سنگھ نکئی آتے پرنسپل سجان سنگھ کہانی انعام اس دی جھولی پے چکے ہن۔ اپنی لکھت بار مے سوچدیاں کیسرا رام کہندا ہے، "...نکے نکے پربھاواں راہیں یتھارتھ وادی شیلی دیاں کہانیاں سرجدیاں میں اپنے سمکالی راجنیتک، سمجدیاں کیسرا رام کہندا ہے، "...نکے نکے پربھاواں راہیں سماجک، اتے آرتھک سچ نوں پیش کرن دی کوشش کردا ہاں۔"

Finalist: Panni Di Khand (Wall of Water), a collection of short stories Zubair Ahmad, Lahore, Pakistan Kitab Tiranjan, Publisher

In modern Punjabi prose, Panni Di Kandh ('Wall of Water') is an outstanding example of memory as the central theme and particularly the memory of fear and the struggle to overcome it in daily life. Ahmad explores the complex layers of fear through the experiences of the male narrators in these lyrically crafted short stories. Dhahan Prize juror Naveed Alam

says "whether it is visiting the ancestral home across the border in

divided Punjab or a teenager's budding love for a cow in his care for a brief period of time ('Sahwan Di Valgan') or reflecting on the chance encounter with a doomed love interest in Vancouver, the narrators do manage to turn their experiences 'slowly in the light'", and find a measure of liberty from the grip of fear.

The reader is quickly drawn into the characters' trauma caused by brutality, betrayal and tragedy unfolding in Lahore's alleys and streets from the 1947 partition onward. Fear tinged with hope keeps the characters captive affecting their relationships including future generations, unless, says one of the narrators "we forgive it by being mindful". In the title story, *Panni Di Kandh* ('Wall of Water'), fear and suspicion are barriers too hard to cross over for the narrator until the Sikh security guard at the guest house reaches out to the narrator inviting him to sit down, talk, eat and drink. A simple gesture of an extended warm hand helps to heal and rebuild trust in the other.

These biographically melancholic stories shine light on the complex psychological and emotional state of people separated by space and time within the context of Punjab's history and culture, and the post-partition burgeoning neighborhoods of Lahore.

Zubair Ahmad holds an MA in English and Post Graduate Diploma in English Language Teaching from Punjab University, Lahore. He is a former Associate Professor of English literature from Old Islamia College and a passionate proponent for Punjabi language, literature and culture in Pakistan. He has authored three fine short story collections — *Meenh Boohay te Barrian, Kabootar Banarey Te Galian* and *Panni Di Kandh*; a book of poetry *Dumm Yaad Na Keeta*; and a book of literary criticism Sahitak Alochana *Vichar Lekh*. In 2014 *Kabootar Banerey Te Galian* was awarded the best Punjabi fiction of the year in Pakistan by the *Khardarposh Trust*. The same book received the inaugural *Dhahan Prize* in the Shahmukhi script. '*Grieving for Pigeons*' an English translation of the same by Prof. Anne Murphy has

been published in Canada. He ran a non-profit Punjabi bookstore from 1997-2009 and reopened it last year. He now publishes and edits an annual magazine *Baran Maah* with England based writer Amarjit Chandan. Ahmad says of his literary journey, "Listening daily to my mother's pre-partition stories, I was subconsciously born a writer. I dug that writer, found it and started writing stories that covered my life, the people, the surroundings and the city of Lahore. Lahore is in me and I am in Lahore".

ਫਾਇਨਲਿਸਟ: *ਪਾਣੀ ਦੀ ਕੰਧ*, ਜ਼ੁਬੈਰ ਅਹਿਮਦ, ਲਹੌਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਕਿਤਾਬ ਤ੍ਰਿੰਜਣ

ਅਜੋਕੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਾਰਤਕ ਵਿੱਚ, *ਪਾਣੀ ਦੀ ਕੰਧ* ਕੇਂਦਰੀ ਥੀਮ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਡਰ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਇਕ ਉੱਤਮ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਅਹਿਮਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਵਿ-ਸੰਵੇਦਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰਦ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਡਰ ਦੀਆਂ ਜਟਿਲ ਪਰਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਢਾਹਾਂ ਇਨਾਮ ਦੇ ਜੁਰਰ ਨਵੀਦ ਆਲਮ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, "ਭਾਵੇਂ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਹੱਦੋਂ ਪਾਰ ਜੱਦੀ ਘਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਜਾਂ ਇਕ ਛੋਟੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਕ ਗਊ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਉਭਰਨਾ ਜਾਂ ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣਾ, ਕਥਾਵਾਚਕ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ", ਅਤੇ ਡਰ ਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਉਪਾਉ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

1947 ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੇ ਬੇਰਹਿਮ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂਤ ਕਾਰਨ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਠਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਡਰ ਪਾਤਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਜਦ ਤੀਕ ਅਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਬਖ਼ਸ਼ ਨਾ ਦੇਈਏ"। ਸਿਰਲੇਖ ਕਹਾਣੀ *ਪਾਣੀ ਦੀ ਕੰਧ ਵਿੱਚ* ਪਾਤਰ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ *ਪਾਣੀ ਦੀ ਕੰਧ* ਡਰ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰ ਕਰਨੀ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਕੇ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲ ਬੈਠਣ, ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਰ ਇੰਝ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਉਹਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਨਿੱਘੀ ਛੁਹ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੰਧ ਵਿਚ ਮਘੋਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ"।

ਇਹ ਜੀਵਨੀ ਸੰਬੰਧੀ ਦਿਲਗੀਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ, ਅਤੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਫੈਲ ਰਹੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਥਾਂਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਭਾਵਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜ਼ੁਬੈਰ ਅਹਿਮਦ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਐਮ.ਏ. ਅਤੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਂਗੁਏਜ ਟੀਚਿੰਗ ਵਿਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਪਲੋਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਉਹ ਓਲਡ ਇਸਲਾਮੀਆ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਐਸੋਸੀਏਟ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਪੁਰਜੋਸ਼ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਧੀਆ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ - ਮੀਂਹ ਬੂਹੇ ਤੇ ਬਾਰੀਆਂ, ਕਬੂਤਰ ਬਨੇਰੇ ਤੇ ਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕੰਧ, ਨਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੱਮ ਯਾਦ ਨਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿਚਾਰ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾਏ। ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਕਬੂਤਰ ਬਨੇਰੇ ਤੇ ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹਤਰੀਨ ਗਲਪ ਦਾ ਖੱਦਰਪੋਸ਼ ਟ੍ਰਸਟ ਵੱਲੋਂ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਉਦਘਾਟਨੀ ਢਾਹਾਂ ਇਨਾਮ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗਰੀਵਿੰਗ ਫ਼ਾਰ ਪਿਜਨਜ਼ ਨਾਂ ਹੇਠ ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਪ੍ਰੋ: ਐਨ ਮਰਫੀ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਗੈਰ ਲਾਭਵੰਦ

ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 1997-2009 ਤੱਕ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਉਹ ਅਮਰਜੀਤ ਚੰਦਨ ਨਾਲ ਸਲਾਨਾ ਰਸਾਲਾ 'ਬਾਰਾਂ ਮਾਂਹ' ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸਫਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, "ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਿੱਤ ਸੁਣਦਿਆਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਅਚੇਤ ਹੀ ਲਿਖਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੋਦਿਆ, ਲੱਭਿਆ, ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਲੋਕਾਂ, ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ, ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਲਾਹੌਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਹਾਂ।"

فائنلست: پانی دی کنده، زبیر احمد، لاہور، پنجاب، پاکستان

كتاب ترنجن

اجوکی پنجابی وارتک وچ ، "پانی دی کنده" مرکزی وشے وجہوں وشیش طور تے اتے خاص کر ڈر دی یاد اتے اس نوں روزانه زندگی وچوں دور کرن دے سنگھرش دی اک اُتم اداہرن ہے۔ احمد ایہناں کاوَسنویدنا اتے پرکرتی سندریہ نال بھرپور کہانیاں وچّ مرد برتانتاں راہیں ڈر دیاں جیٹل پرتاں دی پڑچول کردا ہے۔ ڈھاہاں انعام دے جج نوید عالم دا کہنا ہے، "بھاویں ونڈے ہوئے پنجاب دے سرحدوں پار جدی گھر دا دورہ جاں اک چھوٹے لڑکے دا تھوڑھ سمیں لئی اک گو پرتی پیار اُبھرنا جاں وینکووروچ پیار پاؤن دا موقع ملن بارے بعد وچ سوچنا، پھر وی کتھاواچک اپنے تجربیاں نوں سہجتا نال روشنی وچ بدلن دا پربندھ کردے ہن"، اتے ڈر دی پکڑ توں آزادی دا اواؤ لہتے لیندے ہن۔

1947دی ونڈ توں لے کے لاہور دیاں گلیاں وچ واپردے بے رحم، وشواس گھات اتے دکھانت کارن پاتراں دے صدم وچ پاٹھک تیزی نال کھچیا جاندا ہے۔ امید نال رنگیا ہویا ڈر پاتراں اتے اوہبناں دیاں اگلیاں پیڑھیاں دے رشتیاں نوں پربھاوت کردا ہے، "جد تیک اسیں اوہبنوں سچیت ہو بخش نه دیئے"۔ سرلیکھ کہانی 'پانی دی کندھ' وچ پاتر اتے سکھ سرکھیا کرمچاری وچکار پانی دی کندھ ڈر اتے شک دا پرتیک بندی ہے جو پار کرنی اسمبھو جاپدی ہے۔ پر جدوں کرمچاری اُس دیوار نوں پار کر کے پاتر نوں مل بیٹھن، گلاں کرن اتے کھان پین لئی سدا دیندا ہے تاں پاتر انجھک محسوس کردا ہے، "اوہدے ہتھ دی نگھی چھوہ نے میرے شک دی کندھ وچ مگھورا کر دتا"۔

ایہه جیونی سنبندھی دلگیر کہانیاں پنجاب دے اتہاس اتے سبھیاچار، اتے ونڈ توں بعد لاہور دے پھیل رہے آنڈھ-گوانڈھ دے پرسنگ وچ سمیں اتے تھانواں توں وکھ ہوئے لوکاں دی گنجھل دار منووگیانک اتے جذباتی حالت نے چاننا پاؤندیاں ہن۔

زبیر احمد نے پنجاب یونیورسٹی لاہور توں انگریزی دی ایم.ام. انے انگلش لینگوج ٹیچنگ وچ پوسٹ گریجوئیٹ ڈپلوما پراپت کیتے۔ اوہ اولڈ اسلامیه کالج توں انگریزی ساہت دا سابقه ایسوسی ایٹ پروفیسر آنے پاکستان وچ پنجابی بھاشا، ساہت آنے سبھیاچار دا پرجوش پرستاوک ہے۔ اس نے تنّ ودھیا کہانی سنگریہہ ' مینہہ بوہے تے باریاں ، کبوتر بنیرے تے گلیاں آنے پانی دی کندھ؛ نظمان دی کتاب' دمّ یاد نه کیتا '؛ آنے ساہتک آلوچنا 'وچار لیکھ 'پرکاشت کروائے۔ سال 2014 وچ 'کبوتر بنیرے تے گلیاں' نوں بہترین گلپ دا کھدرپوش ٹرسٹ ولوں انعام آنے شاہ مُکھی لپی وچّ ادگھاٹنی ڈھاہاں انعام نال سنمانت کیتا گیا۔ "گریونگ فار پجنز گلپ دا کھدرپوش ٹرسٹ ولوں انعام آنے شاہ مُکھی لپی وچّ ادگھاٹی ڈھاہاں انعام نال سنمانت کیتا گیا۔ "گریونگ فار پجنز 1991-2009 کیتا۔ غیر منافع بخش پنجابی کتاباں دی دوکان (Grieving for Pigeons) ناں ہیٹھ اسے کتاب دا انگریزی انوواد پرو: این مرفی نے کیتا۔ غیر منافع بخش پنجابی کتاباں دی دوکان سفر بارے دسدا ہے، "اپنی ماں دیاں ونڈ توں پہلاں دیاں کہانیاں نت سُندیاں، میرے وچ اچیت ہی لکھاری پیدا ہو چکیا سی ۔ میں اس نوں کھودیا، لبھیا، آنے کہانیاں لکھن لگ پیا جو میری زندگی، لوکاں، آلے دوآلے، آنے لہور شہر نال جڑباں ہوئیاں ہن۔لہور میرے وچ اے آنے میں لہور وچ ہاں۔"

Finalist: Aadam-Grehan (Humanity's Eclipse), a novel

Harkirat Kaur Chahal, Chilliwack, B.C., Canada Rahaao Publication

Aadam-Grehan ('Humanity's Eclipse') is a daring and heart-wrenching account of the despair and longings of Meera, an intersex individual and Chirag, a child she raises as her own in a Khusra community. Khusras, 'the third gender' in India and Pakistan, are marginalized and often abused people who are hermaphrodites,

transgender, intersex individuals, transvestites and eunuchs.

Chahal's treatment of the tabooed subject is original with nearly a flawless poetic narration capturing the reader's mind and heart. Descriptions of space, human interactions, singing and dancing, and the gravity of suffering of these people evokes empathy as their inherent humanity cries out to be accepted, included, and honoured.

The story starts with a Muslim family of Salman and her husband Nazamuddin and their three sons and a daughter in the village of Aligarh in the District of Malerkotla, Indian Punjab. Their fifth child is born at home. "Neither boy nor girl" sadly says the wizened mid-wife Nand Kaur to Nazamuddin. A devastating news for the parents. Nazamuddin freezes in shock, fear, and shame. But the parents embrace the child as a gift from Allah and keep Ameeran's secret hidden.

As she grows older her brothers notice that she is different. Ameeran is forced to leave home and joins a colony of Khusras. Her name is changed to Meera. Soon the maternity ward of a local hospital calls and she goes to receive an intersex baby whom she names Chirag. She raises him with love and tenderness and hopes of a bright future. Chirag goes to school and college where he is repeatedly abused, raped, and catches Aids. He dies having just completed a law degree. Meera mourns his death in an ecstatic Sufi whirling dance and song ritual. And she dies, finally finding freedom.

The novel compassionately explores life in the Khusra colonies, giving voice to the deep sorrow and pain of these people and their longings for intimacy, equal rights, opportunities, and human dignity.

Harkirat Kaur Chahal holds a B. Sc. from Agriculture University, Ludhiana and B. Ed. From the College of Agriculture. She has been active in literary and cultural activities since her college days. She was the captain of Punjab's famous folk dance Gidha. Upon graduation she started teaching in a school and later served as s school principal in Patiala. She and her family have lived in Canada since 2005. While

teaching at a school she started writing. She has published a collection of short stories *Pariyan Sung Parvaaz* (2016); three novels - *Tere Bajhon* (2017), *Thoran De Phull* (2018) and *Aadam-Grehan* (2019) and an autobiography *Inj Pardesan Hoyee*. *Aadam-Grehan* has been transliterated into Shahmukhi and published in Pakistan. It has also been translated into Hindi. Today, Harkirat Kaur Chahal is writing her travelogue of Lahore *Latthay Lok Lahore De*. Her story *Adhooray Khat*, written many years ago has become a telefilm. She is the recipient of numerous awards from literary groups in Punjab.

ਫਾਇਨਲਿਸਟ: *ਆਦਮ-ਗ੍ਰਹਿਣ* , ਹਰਕੀਰਤ ਕੌਰ ਚਹਿਲ, ਚਿਲੀਵੈਕ, ਬੀ ਸੀ, ਕੈਨੇਡਾ ਰਹਾਓ ਪਬਲੀਕੇਸਨ

ਆਦਮ-ਗ੍ਰਹਿਣ ਮੀਰਾ ਅਤੇ ਚਿਰਾਗ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਲਾਲਸਾ ਦਾ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੁਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਹੈ। ਮੀਰਾ ਖੁਸਰਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿਰਾਗ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਝ ਕੇ ਪਾਲਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ 'ਤੀਸਰਾ ਲਿੰਗ' ਵਿੱਚ ਹੇਰਮਾਫ੍ਰੋਡਾਈਟਸ, ਟ੍ਰਾਂਸਜੈਂਡਰ, ਇੰਟਰਸੈਕਸ ਵਿਅਕਤੀ, ਟ੍ਰਾਂਸਵੈਸਟਾਇਟਸ ਅਤੇ ਯੁਨਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਹਰਕੀਰਤ ਕੌਰ ਚਹਿਲ ਵੱਲੋਂ ਵਰਜਿਤ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕਾਵਿ-ਕਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਥਾਂਵਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਗਾਉਣ/ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹਮਦਰਦੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਸਵੀਕਾਰ, ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਦਹਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਲਮਾਂ ਅਤੇ ਨਜ਼ਾਮੂਦੀਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਧੀ ਨਾਲ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਜਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਅਲੀਗੜ੍ਹ, ਭਾਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੰਜਵੇਂ ਬੱਚੇ ਅਮੀਰਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਨਿਜ਼ਾਮੂਦੀਨ ਦੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦਾਈ, ਨੰਦ ਕੌਰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਨਾ ਪੁੱਤ ਨਾ ਹੀ ਧੀ"। ਨਜ਼ਾਮੂਦੀਨ ਸਦਮੇ, ਡਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਂ-ਪਿੳ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਮਝ ਕੇ ਗਲ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਗਪਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਜਿਉਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸਰਿਆਂ ਦੇ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਮੀਰਾਂ ਤੋਂ ਮੀਰਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਜਣੇਪਾ ਵਾਰਡ ਇਕ ਇੰਟਰਸੈਕਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਿਰਾਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਸੁਨਹਿਰੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਚਿਰਾਗ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਡਜ਼ ਦਾ ਰੋਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਗਰੀ ਉਪਰੰਤ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੀਰਾ ਸੂਫੀਆਂ ਵਾਂਗ ਭੜਕਦੇ ਨਾਚ ਅਤੇ ਗਾਣੇ ਦੀ ਰਸਮ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸੋਗ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਮਰਦੀ ਹੈ, ਆਖਰਕਾਰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਨਾਵਲ ਰਹਿਮਦਿਲੀ ਨਾਲ ਖੁਸਰਾ ਬਸਤੀਆਂ ਵਿਚਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗਹਿਰੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ, ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਮੌਕਿਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹਰਕੀਰਤ ਕੌਰ ਚਹਿਲ ਨੇ ਖੇਤੀ-ਬਾੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਬੀ.ਐਸ.ਸੀ. ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਤੋਂ ਬੀ.ਐੱਡ. ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਕਾਲਜ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਹਿਤਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਗਤੀ-ਵਿਧੀਆਂ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਗਰਮ ਸੀ। ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲੋਕ ਨਾਚ ਗਿੱਧੇ ਦੀ ਕੈਪਟਨ ਸੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਉਪਰੰਤ ਉਹ ਇਕ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾ ਬਣੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਟਿਆਲੇ ਦੇ ਇਕ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਈ। ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ

ਵੈਨਕੂਵਰ, ਕੈਨੇਡਾ ਆ ਵਸੀ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ - *ਪਰੀਆਂ ਸੰਗ* ਪਰਵਾਜ਼ (2016); ਤਿੰਨ ਨਾਵਲ - *ਤੇਰੇ ਬਾਝੋਂ* (2017), *ਥੋਹਰਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ* (2018), *ਆਦਮ-ਗ੍ਰਹਿਣ* (2018) ਅਤੇ ਇਕ ਸਵੈਜੀਵਨੀ *ਇੰਜ ਪ੍ਰਦੇਸਣ ਹੋਈ* ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ। *ਆਦਮ-ਗ੍ਰਹਿਣ* ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋ ਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਛਪਿਆ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵੀ ਛਪ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣਾ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਸਫ਼ਰਨਾਮਾ *ਲੱਠੇ ਲੋਕ ਲਾਹੌਰ ਦੇ* ਲਿਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਕਹਾਣੀ *ਅਧੂਰੇ ਖ਼ਤ* ਉੱਤੇ ਟੈਲੀ ਫ਼ਿਲਮ ਵੀ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਈ ਸਾਹਿਤਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਮਾਨ ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਮਿਲੇ ਹਨ।

فائنا سط ویک، بی سی ، کینڈا

رباؤ يبليكيشن

آدم گرہن مِیرا اِنے چراغ دی نراشا اِنے لالسا دا دلیر اِنے دل دکھاؤن والا لیکھاجوکھا ہے۔ میرا کُھسرا بھائیچار ے وچ چراغ نوں اپنا سمجھ کے پالدی ہے۔ بھارت اِنے پاکستان وچ اتیسرا لنگ وچ ہیرماپھروڈائیٹس، ٹرانسجینڈر، انٹرسیکس ویکتی، ٹرانسویسٹائٹس اِنے یُنک شامل ہن جیہڑ ے حاشیے نے رہندے ہن اِنے اکثر دُرووبار دا شکار ہوندے ہن۔

ہرکیرت کور چہل ولوں ورجت وشے دی پیشکاری مول روپ وچ اک نردوش کاوَکتھا دے نال پاٹھکاں دے من اتے دل نوں جتن والی ہے۔ تھانواں، منکھی پرسپر پربھاو، گاؤن/نچن والے اتے ایہناں لوکاں دے گمبھیر دکھاں دا ورنن ہمدردی ظاہر کردا ہے کیونکہ اوہناں دی اندرونی منکھتا سویکار، شامل اتے سنمانت ہون دی دہائی دندی ہے۔

کہانی دی شروعات سلمہ آتے نظام دین، آتے اوہناں دے تنّ پتراں آتے اک دھی نال ملیرکوٹلا ضلع دے پنڈ علیگڑھ، بھارتی پنجاب وچ ہوندی ہے۔ اپنے پنجویں بچے امیراں دی پیدائش تے نظام دین دے پچھن تے بزرگ دائی، نند کور افسوس نال کہندی ہے، "نه پتّ نه ہی دھی"۔ نظام دین صدے، ڈر آتے شرم نال سنّ ہو جاندا ہے۔ پر ماں پیو بچے نوں اﷲ دا تحفه سمجھ کے گل لگاؤندے اُس دے راز نوں گپت رکھدے ہن۔

جیوں اوہ وڈی ہوندی ہے بھراواں نوں وکھری لگدی ہے۔ امیراں نوں کُھسریاں دے ڈیرے وچ شامل ہون لئی مجبور کیتا جاندا ہے۔ اوہ امیراں توں میرا بندی ہے۔ اک ہسپتال دا جنیپا وارڈ اک انٹرسیکس بچ نوں اس دے سپرد کرن لئی بلاؤندا ہے۔ اوہ چراغ دی پالنا پیار اتے کوملتا نال کردی ہوئی سنہرے بھوکھ دی امید رکھدی ہے۔ چراغ سکول اتے کالج جاندا ہے جتھے اس نال شوشن اتے بلاتکار ہوندا رہندا ہے اتے ایڈز دا روگی بن جاندا ہے۔ اوہ قانونی ڈگری اپرنت مر جاندا ہے۔ میرا صوفیاں وانگ بھڑکدے ناچ اتے گانے دی رسم نال اس دی موت دا سوگ مناؤندی ہوئی مردی ہے، آخرکار آزاد ہو جاندی ہے۔

ایہه ناول رہمدلی نال کُھسرہ بستیاں وچلی زندگی دی پڑچول کردا ہے۔ ایہناں لوکاں دے گہرے دکھ اتے درد اتے اوہناں دی نیڑتا، برابر ادھیکاراں، موقعیاں اتے منکھتا دی عزت دی لالسا نوں آواز دیندا ہے۔

چہل نے کھیتی باڑی یونیورسٹی لدھیانہ توں بی.ایس.سی. انے کالج آف ایگریکلچر توں بی.ایڈ. دیاں ڈگریاں پراپت کیتیاں۔ کالج سمیں توں ہی ساہتک انے سبھیاچارک گئی ودھیاں وچ کافی سر گرم سی۔ اوہ پنجاب دے سپرسدھ لوک ناچ گدھا دی کیپٹن سی۔ پڑھائی اپرنت اوہ اک سکول ادھیاپکا بنی انے پھر پٹیالے دے اک سکول وچ پرنسپل وجہوں ذمه واری نبھائی۔ سال 2005 وچ پریوار سمیت وینکوور، کینیڈا آ وسی۔ سکول وچ پڑہاؤندے سمیں اس نے لکھنا شروع کیتا۔ اک کہانی سنگریہہ - پریاں سنگ پرواز (2016); تن ناول - تیرے باجھوں (2017), تھوہراں دے پھل (2018), آدم-گرہن (2018) انے اک سوے جیونی "انج پردیسن ہوئی" پرکاشت ہوئے۔

آدم-گربہن شاہ مکھی وچ انوواد ہو کے پاکستان وچ چھپیا۔ ہن اوہ اپنا لاہور دا سفرنامه" لٹھو لوک لاہور <u>دم</u>" لکھ رہی ہے۔ اُس دی اک کہانی ادھور مے خط اُنے ٹیلی فلم وی بن چکی ہے۔ پنجاب <u>دم</u> کئی ساہتک اداریاں ولوں مان سنمان وی ملے ہن۔

2020 Dhahan Prize Short List

Book Title/Genre	Script	Writer Name	Publisher
Aadam-Grehan (Novel)	Gurmukhi	Harkirat Kaur Chahal	Rahaao Publication
Aakhri Babey (Novel)	Gurmukhi	Jasbeer Mand	Autumn Art (India)
Adhi Maut (Novelette)	Shahmukhi	Makhdoom Tipu Salman	Sanjh Publications
Chikad (Novel)	Gurmukhi	Balbir Kaur Sanghera	Lokgeet Parkashan
Ik Din (Short Stories)	Gurmukhi	Tripta K. Singh	Sapatrishi Publications
Keerru (Novelette)	Shahmukhi	Fauzia Rafique	Sanjh Publications
Langha (Short Stories)	Shahmukhi	Tauqeer Chughtai	Sulaikh Bookmakers
Nuri (Short Stories)	Gurmukhi	Aneman Singh	Navyug Publishers
Panni Di Kandh (Short Stories)	Shahmukhi	Zubair Ahmad	Kitab Trinjan
Zanani Paud (Short Stories)	Gurmukhi	Kesra Ram	Navyug Publishers

ਢਾਹਾਂ ਇਨਾਮ 2020 ਦੀ ਛੋਟੀ ਸੂਚੀ

ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ/ਸਾਹਿਤ ਰੂਪ	ਲਿਪੀ	ਲੇਖਕ ਦਾ ਨਾਮ	ਪਰਕਾਸ਼ਕ
ਆਦਮ-ਗ੍ਰਹਿਣ (ਨਾਵਲ)	ਗੁਰਮੁਖੀ	ਹਰਕੀਰਤ ਕੌਰ ਚਹਿਲ	ਰਹਾਓ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ
ਆਖਰੀ ਬਾਬੇ (ਨਾਵਲ)	ਗੁਰਮੁਖੀ	ਜਸਬੀਰ ਮੰਡ	ਔਟਮ ਆਰਟ (ਇੰਡੀਆ)
ਅੱਧੀ ਮੌਤ (ਨਾਵਲੇਟ)	ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ	ਮਖਦੂਮ ਟੀਪੂ ਸਲਮਾਨ	ਸਾਂਝ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼
ਚਿੱਕੜ (ਨਾਵਲ)	ਗੁਰਮੁਖੀ	ਬਲਵੀਰ ਕੌਰ ਸੰਘੇੜਾ	ਲੋਕਗੀਤ ਪਰਕਾਸ਼ਨ
ਇਕ ਦਿਨ (ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ)	ਗੁਰਮੁਖੀ	ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਕੇ ਸਿੰਘ	ਸਪਤਰਿਸ਼ੀ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼
ਕੀਤੂ (ਨਾਵਲੇਟ)	ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ	ਫੌਜ਼ੀਆ ਰਫੀਕ	ਸਾਂਝ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼
ਲਾਂਘਾ (ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ)	ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ	ਤੌਕੀਰ ਚੁਘਤਾਏ	ਸੁਲੇਖ ਬੁੱਕਮੇਕਰਜ਼
ਨੂਰੀ (ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ)	ਗੁਰਮੁਖੀ	ਅਨੇਮਨ ਸਿੰਘ	ਨਵਯੁਗ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼
ਪਾਣੀ ਦੀ ਕੰਧ (ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ)	ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ	ਜ਼ੁਬੈਰ ਅਹਿਮਦ	ਕਿਤਾਬ ਤ੍ਰਿੰਞਣ
ਜ਼ਨਾਨੀ ਪੌਦ (ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ)	ਗੁਰਮੁਖੀ	ਕੇਸਰਾ ਰਾਮ	ਨਵਯੁਗ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼

ڈھاہاں انعام 2020 دی چھوٹی سوچی

کتاب دا سرلیکھ /ساہت رُوپ	ل ي ى	لیکهک دا ناں	پرکاشک
آدم گربین(ناول)	گُرمکھی	ہرکیرت کور چہل	رېاو پېلکيشن
آخری بادِ(ناول)	گُرمکھی	جسبير منڈ	اوٹم آرٹ(انڈیا)
ادهی موت(ناولٹ)	شاہ مُکھی	مخدم ٹیپو سلمان	سانجه پبلیکشنز
چکڙ(ناول)	گُرمکھی	بلویر کور سنگهڑا	لوک گیت پرکاشن
اک دن (کهانی سنگراه)	گُرمکھی	ترپتا کے سنگھ	سپترشی پبلیکیشنز
كيڙو (ناولٹ)	شاہ مُکھی	فوزیه رفیق	سانجه پبلیکشنز
لانگها(کهانی سنگراه)	شاہ مُکھی	توقير چغتائي	سُلیکھ بُک میکر
نوری(کهانی سنگراه)	گُرمکھی	انیمن سنگھ	نویگ پبلشرز
پانی دی کنده (کهانی سنگراه)	شاہ مُکھی	زبير احمد	كتاب ترنجن
زنانی پود (کہانی سنگرہ)	گُرمکھی	کسیرا رام	نویگ پبلشرز

Dhahan Prize 2020 Juries

Central Jury

Dr. Mohanjit, Jury Chair

Punjabi Poet, Critic, Retired Reader in Punjabi, Desh Bandhu College, Delhi University Delhi, India

Dr. Arvinder Kaur Dhaliwal, Jury Member

Assistant Professor, Department of Punjabi, D. A. V. College Amritsar, Punjab, India

Dr. Zaheer Hassan Wattoo, Jury Member

Assistant Professor, Department of Punjabi, Govt. College. University Lahore, Punjab, Pakistan

Shahmukhi Jury

Naveed Alam, Jury Chair

Adjunct Professor (Punjabi, Creative Writing and English), Institute for Art and Culture Lahore, Punjab, Pakistan

Dr. Shabnam Ishaq, Jury Member

Assistant Professor of Punjabi, Govt. College University Lahore, Punjab, Pakistan

Dr. Faisal Hayat Jappa, Jury Member

Assistant Professor of Punjabi, Govt. K.A. Islamia College, Jamia Muhammadi Sharif, Distt. Chiniot, Punjab, Pakistan

Gurmukhi Jury

Dr. Charanjeet Kaur Brar, Jury Chair

Professor, Department of Punjabi, Punjabi University Patiala, Punjab, India

Mr. Avtar Singh Billing, Jury Member

Punjabi Writer, Retired English Lecturer from a Higher Secondary School Village Seh, District Ludhiana, Punjab, India

Mr. Balbir Madhopuri, Jury Member

Director, Punjabi Bhawan, Punjabi Sahit Sabha (Regd.) and Punjabi writer, Translator and Critic Retired from Indian Information Service, Ministry of I & B, Govt. of India Palam, New Delhi, India

ਢਾਹਾਂ ਇਨਾਮ 2020 ਜਿਊਰੀਆਂ ਸੈਂਟ੍ਰਲ ਜਿਊਰੀ

ਡਾ. ਮੋਹਣਜੀਤ, ਜਿਊਰੀ ਚੇਅਰ

ਪੰਜਾਬੀ ਕਵੀ, ਆਲੋਚਕ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਰੀਡਰ ਇਨ ਪੰਜਾਬੀ, ਦੇਸ਼ ਬੰਧੂ ਕਾਲਜ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਿੱਲੀ, ਭਾਰਤ

ਡਾ. ਅਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਜਿਊਰੀ ਮੈਂਬਰ

ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈੱਟ, ਡੀ. ਏ. ਵੀ. ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਪੰਜਾਬ, ਭਾਰਤ

ਡਾ. ਜ਼ਹੀਰ ਹਸਨ ਵੱਟੂ, ਜਿਊਰੀ ਮੈਂਬਰ

ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੰਜਾਬੀ, ਗੌਰਮਿੰਟ ਕਾਲਜ. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਾਹੌਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ

ਸ਼ਾਹਮੁਖੀ ਜਿਊਰੀ

ਪ੍ਰੋ. ਨਵੀਦ ਆਲਮ, ਜਿਊਰੀ ਚੇਅਰ

ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ (ਪੰਜਾਬੀ, ਰਚਨਾਤਮਕ ਲਿਖਤ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ), ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਆਰਟ ਐਂਡ ਕਲਚਰ ਲਾਹੌਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ

ਡਾ: ਸ਼ਬਨਮ ਇਸਾਕ, ਜਿਊਰੀ ਮੈਂਬਰ

ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੰਜਾਬੀ, ਗੌਰਮਿੰਟ ਕਾਲਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਾਹੌਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ

ਡਾ: ਫੈਸਲ ਹਯਾਤ ਜੱਪਾ, ਜਿਊਰੀ ਮੈਂਬਰ

ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆਫ ਪੰਜਾਬੀ, ਗੌਰਮਿੰਟ ਕੇ. ਏ. ਇਸਲਾਮੀਆ ਕਾਲਜ, ਜਾਮੀਆ ਮੁਹੱਮਦੀ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਜਿਲ੍ਹਾ ਚਿਨਿਓਟ, ਪੰਜਾਬ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਜਿਊਰੀ

ਡਾ. ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਬਰਾੜ, ਜਿਊਰੀ ਚੇਅਰ

ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ, ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੰਜਾਬੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ, ਪੰਜਾਬ, ਭਾਰਤ

ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਲਿੰਗ, ਜਿਊਰੀ ਮੈਂਬਰ

ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ , ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੈਕਚਰਾਰ, ਹਾਇਰ ਸਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਪਿੰਡ ਸੇਹ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ, ਭਾਰਤ

ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਬਲਬੀਰ ਮਾਧੋਪੁਰੀ, ਜਿਊਰੀ ਮੈਂਬਰ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ (ਰਜਿਸਟਰਡ)

ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ, ਅਨਵਾਦਕ ਅਤੇ ਆਲੋਚਕ

ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ: ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਫਾਰਮੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸਸ, ਮਨਿਸਟਰੀ ਆਫ ਆਈ ਐਂਡ ਬੀ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਭਾਰਤ

ڈھاہاں انعام 2020 جیوریاں

سينٹرل جيوري

ڈاکٹر. موہن جیت، جیوری چیئر

پنجابی کوی، آلوچک

سیوامکت ریڈر ان پنجابی، دیش بندھو کالج، دلی یونیورسٹی

دلی، بهارت

ڈاکٹر. اروندر کور دھالیوال، جیوری میمبر

اسسٹینٹ پروفیسر، پنجابی ڈپارٹمینٹ، ڈی. اے. وی. کالج

امرتسر، پنجاب، بهارت

ڈاکٹر. ظہیر حسن وٹو، جیوری میمبر

اسسٹینٹ پروفیسر، ڈپارٹمینٹ آف پنجابی، گورمنٹ کالج. یونیورسٹی

لابهور، پنجاب، پاکستان

شاه مکھی جیوری

پرو. نوید عالم، جیوری چیئر

سهائک پروفیسر (پنجابی، رچناتمک لکهت، انگریزی)، انسٹیچیوٹ فار آرٹ اینڈ کلچر

لابمور، پنجاب، پاکستان

ڈاکٹر: شبنم اسحاق، جیوری میمبر

اسسٹینٹ پروفیسر، ڈپارٹمینٹ آف پنجابی، گورمنٹ کالج یونیورسٹی لاہور، پنجاب، پاکستان

ڈاکٹر: فیصل حیات جیا، جیوری میمبر

اسسٹینٹ پروفیسر پنجابی، گورمنٹ کے. ام. اسلامیه کالج، جامعه محمدی شریف ضلع چنیوٹ، پنجاب، پاکستان

گورمکھی جیوری

ڈاکٹر:چرن جیت کور براڑ،جیوری چیئر

پروفیسر، ڈپارٹمینٹ آف پنجابی، پنجابی یونیورسٹی یٹیالہ، پنجاب، بھارت

سریمان اوتار سنگھ بلنگ، جیوری میمبر

پنجابی لیکھک

سیوا مکت انگریزی لکچرار، ہائر سیکنڈری سکول

پنڈ سیه، ضلع لدھیانه، پنجاب، بھارت

سریمان بلبیر مادهؤیری، جیوری میمبر

ڈائریکٹر، پنجابی بھون، پنجابی ساہت سبھا (رجسٹرڈ)

پنجابی لیکھک، انووادک اتے آلوچک

سیوا مکت: انڈین انفا رمیشن سروسس، منسٹری آف آئی اینڈ بی، بھارت سرکار، نویں دلی، بھارت

